

REGENSEN

REGENSIANERSAMFUNDETS
XXXXXX MEDLEMSBLAD XXX

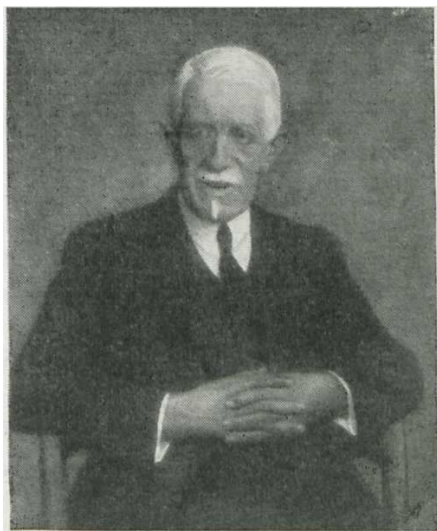
5. Serie Nr. 6

5. April 1941

V. P.

malet 1941 af Gorm
Hansen i Anledning af,
at han fylder

70 Aar.

Udført paa Foranled-
ning af nuværende og
gamle Regensianere.

»Regensen« udsendes denne Gang imod Sædvane paa en bestemt Dato, d. 5. April 1941. Det sker til Ære for Viceprovsten, Dr. theol. O. Thune Jacobsen, som i Dag fylder 70 Aar. Der vil blive Fest paa Regensen i den Anledning, for V. P. er sin Alder til Trods rigtig levende Regensianer, og det vil den røde Gaard vide at markere. Men ogsaa fra de »afdøde«, fra Regensianersamfundet og mange fhv. Regensianere rundt omkring i Landet, skal der bringes V. P. en varm Lykønskning i Dag med Tak for ren menneskelig Hjælpsomhed og sund regensiel Forstaaelse, mens vi boede derinde paa Gaarden og siden hen, naar vi enkeltvis og lejlighedsvis fandt op paa 2' Gang. V. P. har i Sandhed virket til Gavn og Glæde for Regensianerne igennem de næsten 25 Aar, han nu har været Viceprovst. Men derom mere, naar han i næste Nr. af Bladet fejres som Jubilar.

Klokkerfesten

den 12. oktober 1940

fik trods de triste tider et straalende forløb. Der var mødt 157 deltagere, deriblandt folk fra saa fjerne egne som Jylland og Bornholm.

Kammerherre *Krag* og dr. *Frits Rasmussen*, hvis regenstid faldt i 1877—78, var nestorer.

De fortræffelige regensaargange fra begyndelsen af dette aarhundrede, da *Hakon Jørgensen* var klokker, var særlig rigt repræsenterede med folk som »alle tiders største regensdigter« lektor *Kaj Bredsdorff*, undervisningsinspektør *Bjørneboe*, dommer *Thygesen*, dr. *Stamer*, biologen *Otterstrøm* o. s. v.

Pudsigt nok var, som altid ved vore møder, visse aargange langt stærkere repræsenterede end andre: Perioden fra »Porthunden«, lektor *Thaysen*, der skrev den uforglemmelige vise: »Det sidste port(h)vin«, spirituskredslægen »*Mikro-Fog*«, ingeniørerne *Munkeboe* og *Mølgaard*, Frederiksborg-museumsdirektør *Andrup*, der optraadte som »uldklokke«, havbiologen *Blegvad* til overlæge *Jarløv*, vor fortræffelige kasserer, højesterets-sagfører *Oluf Petersen* og regensdigteren lektor *Boiken* havde afgivet en mængde af de mest karakteristiske repræsentanter.

Doktorerne *Tage Kemp* og *Bardram*, bestyrelsens største slider *Carl Sørensen*, *Chr. Müller*, dr. *Mohr*, medicinaldirektøren, dr. *Ulrich Møller*, digteren *Reumert* (»Brændevinens ælde« ...) og »obersten«, prosekter *Vimtrup* viste, hvilken herlig samling trofaste regensianere, dette tidsrum kunde prale med.

En anden stor epoke var smukt repræsenteret af saa gæve folk som pipianerhøvdingen »*Hassan*« (*Søgaard Jørgensen*), Redaktøren af »*Regensen*«, *Jørgen Paulsen*, bestyrelsesmedlemmet *Vigild*, som sammen med *Bardram* havde trukket et vældigt læs ved tilrettelæggelsen af festen o. s. v. — det er haabløst at forsøge paa at give et virkeligt overblik over de mange deltagere af vidt forskellig alder lige til de nuværende regensianeres levende og frodige skare.

I spidsen for forsamlingen sad vore gæster: Provst, V. P., Regensens nuværende klokke og boghandler *Busck*.

26 gamle og unge klokkere var mødt.

Kl. 6 samledes vi i gaarden, og glæden var stor over at se kammerater, som man — for adskilliges vedkommende — ikke havde hilst paa i aarevis. Præcis 6½ sad vi til bords. Salen var fyldt, og pladsen var kneben, til trods for at 11 medlemmer af foreningen »*Tilia*« havde vist den resignation at spise i musikstuen — et kammeratligt træk, som vi var disse regensianere meget taknemmelige for.

Formanden, Overlæge *Chr. I Baastrup* bød velkommen og foreslog flg. telegram til Kongen: »Gamle og nuværende Regensianere, samlede paa den røde Gaard, sender Deres Majestæt en ærbødig Hilsen, et Udtryk for den

Kærlighed og Taknemmelighed, vi alle føler for Danmarks Konge«. Eenstemmig tilslutning og afsyngelse af »Kong Christian ...«.

Vi havde nu madro til flæskestegen. Medens servicet skiftedes, rejste vi os alle efter tur og oplyste navn, regensaar, regensforening og regens-embeder.

Ved ostanretningen holdt provsten den fortræffelige tale, som findes andetsteds her i bladet. En sang, skrevet af en netop udflyttet, høstede fortjent bifald. Kl. 7½ evacueredes salen. Foreningerne samlede deres medlemmer, gamle og unge, under deres i dagens anledning anskaffede faner eller standarter, og vandrede ned til kaffebordene, først den ældste forening, »Gamle«, saa »Pip«, »Uglen«, »Skrap«, »Tilia«, »Konventet«, »Hof« og sammenslutningen »Styx«. Da formanden gjorde den utilgivelige buk at tage fejl i rækkefølgen af to af de yngste foreninger, demonstrerede den saa skammeligt forurettigede forening prompte ved — at forlade lokalet! Bestyrelsen var provstens gæster til en saare hyggelig lille kaffekomsammen.

Kl. 9 var vi atter bænket paa salen, denne gang plus de 11 »Tiliaresignanter«, men uden klokkerne. Formanden ringer og beder klokkerne træde frem, og frem træder — en nydelig, selskabsklædt, ung dame! Forbløffelse — Men nu myldrer klokkerne frem i gaasegang, de ældste først, og damen hænger en funklende klokke i et rødt baand om halsen paa de 26, som derpaa finder deres pladser. Forsamlingen takker damen med hurra, formanden ved paa forsamlingens vegne at kysse hende paa kinden, hvilket vakte nogen misstemning, idet de øvrige deltagere i festen fandt, at de p. gr. af netop deres egen besnærende charme havde været selvskrevet til paa forsamlingens vegne at udføre denne ceremoni. *Kai Bredsdorff* holder en ypperlig tale for mindet om *Hakon Jørgensen* og overrakte derefter et billede af *Hakon* til provsten, som ophængte det i den gruppe billeder, som rummer *Julius Lassen* og den gamle viceprovst *Skousboe*. Derefter blev afsunget den af *Hakon* i sin tid skrevne sang: »Regensen er en republik ...«. Der blev sendt et telegram til fru *Hakon Jørgensen*.

Dr. *Okkels* holdt den officielle tale paa de gamle regensianeres vegne. Talen var krydret med mange morsomme træk, der ikke mindst vedrørte *Kaj Munks* berømmelige klokkerat.

Sang: »Der er Fest paa Regensen i Nat«.

V. P. holdt derefter sin andetsteds her i bladet trykte tale, hvorefter en yderst fornøjelig sang, skrevet af *Bredsdorff* til anledningen, blev sunget — for første gang. (Se S. 4). Den maatte gentages senere paa aftenen.

Oluf Petersen talte for Regensen og de nuværende regensianere, men talen druknede i yngre elementers glade larmen, der tiltog, mens *Bardram* med en smuk motivering overrakte Regensens nuværende klokke en i skind indbunden »Kirkebog«, en gave fra Regensianersamfundet.

Helt overvældende blev larmen, da klokkeren talte. Hverken formandsklokken eller henstilling til foreningsformændene om at dæmpe de glade medlemmers trang til livsytringer under talerne gav bonus, et for festarrangørerne meget smigrende udtryk for succes. V. P. fik dog takket være mild

og myndig paavirkning bølgerne til at lægge sig. *Fog, Jarløv og Blegvad* holdt en pudsig vexeltale. Da *Andrup* holdt en meget smuk og følt tale for Danmark, kunde man have hørt den historisk berømte synaal falde til jorden. Vi sang baade: »Der er et yndigt land« og »Kong Christian« — saamænd alle 4 vers. Formanden talte for provst og V. P. I slutningen havde forskellige ordet for paa prosa og paa rim at tolke diverse følelser og hylde og takke forskellige.

Mathæus Henriksen, som hele aftenen havde været forsanger og takt-regulator under sangpræstationerne, istemte: »Saa nu er denne aften gaaet«, hvorefter festen afsluttedes. Men netop som dette var sket, indkom et svartelegram fra Kongen: »Min hjerteligste tak. Med hilsen. Mindes mine gentagne besøg. Christian Rex.«

Dette telegram oplæstes for de mange, som paa dette tidspunkt endnu ikke havde forladt salen. Og den smukke aften sluttedes med et nifoldigt hurra for kongen.

— b —

Klokkerfestens Sang.

En ny VRØVLEVISE om, hvad en Klokke vilde være, hvis han ikke var det, han er.

Mel.: Peder Schiødt...

Som en Himmel uden Stjerner,	Som en Have uden Roser,
som en Stjerne uden Glans,	som en Krøsus uden Guld,
som et Kornaks uden Kerner,	som en Sprogmand uden Gloser
som en Balsal uden Dans,	og som Baastrup uden Huld,
: som en Vise uden Takt	: som Susanne uden Bad
er en Klokke uden <i>Magt.</i> :	er en Klokke uden <i>Mad.</i> :
Som en Taler uden Tunge,	Som en Vingaard uden Druer,
som en Klokke uden Lyd,	som en Drue uden Saft,
som en Vugge uden Unge,	som en Flamme uden Luer,
som en Frier uden Fryd,	som en Bryder uden Kraft,
: som en Jagthund uden Tæft	: som en Baby uden Sut,
er en Klokke uden <i>Kæft.</i> :	er en Klokke uden <i>Sprut.</i> :
Som et Mandfolk uden Kvinden,	Som et Taffel uden Retter
som en Bue uden Pil,	og som Andrup uden Skæg,
som Regensen uden Linden	som en Sømand uden Sweater,
og som Provsten uden Smil,	som min Cykel uden Dæk,
: som en Sejler uden Bør	: ja, som Liva uden Lak
er en Klokke uden <i>Humør.</i> :	er en Klokke uden <i>Tobak.</i> :
Som en Gade uden C. B.,	Som en Kejser uden Rige,
som Betjenten uden Føl,	som et Rige uden Folk,
som et Gilde uden V. P.	som Studenten uden Pige,
som en Tønde uden Øl,	som Kinesisk uden Tolk,
: som en Fisker uden Bid	: som en Lygte uden Bloss
er en Klokke uden <i>Vid.</i> :	er vor Klokke uden os. :

Som en Bisværm uden Dronning,
som et Kortspil uden Trumf,
som en Kube uden Honning,
som en Kvinde uden Oomph,
: som en Hane uden Kam
er vi Stakler uden *ham.* :

Kaj Bredsdorff.

Provstens Tale

Ved Klokkeratets 75-aarige Bestaaen*den 12. Oktober 1940.*

»En Klokke sove kan i Ro til Kl. 10«. Dette er, hvad Holberg har at sige os om Klokkere, og skal formodentlig vise, at det er en Stilling for magelige Personer. Men paa Regensen, hvor det Tidspunkt, da man staar op, har ændret sig meget siden Holbergs Tid, peger dette bevingede Ord snarest i Retning af, at der hviler meget paa Klokkerens Skuldre, naar han skal begynde sin Dag saa tidligt. Nogle Klokkere har aabenbart, ligesom Antæus, ment, at det var selve Himmelhvælvingen, som hvilede paa dem, men det er dog vist en Overdrivelse.

Naar en Klokke fødes paa Regensen, er der næppe nogen, der er mere interesseret i det, end undertegnede. Provsten staar jo næsten som en moderne parlamentarisk Regent, der ikke véd, hvilken Statsminister Rigsdagen vil sende ham paa Halsen, eller — om De hellere vil — som en Præsteenke i gamle Dage, der kiggede ud af Vinduet efter sin Mands Efterfølger og kunde sige: »Dér kommer han, som jeg skal ha'«. Andre vil i Aftenens Løb tolke deres Følelser overfor Klokkerne fra Regensianernes Standpunkt. Jeg maa synge med det Næb, som jeg har faaet.

Da jeg første Gang hørte Ordet »Klokke paa Regensen« nævne, boede jeg selv ikke herinde, men havde gode Venner paa 3dje, 6te og 9de Gang. Til min store Undren kunde jeg mærke, at de i Reglen gik med en Klokke i Maven, uden at de kunde — eller vilde — gøre rede over for den udenforstaaende for, hvad en Klokke egentlig var for noget. For Resten var der ingen af dem, der nogensinde blev det. Det blev sagt mig, at den ene af dem ved Valget faldt paa det, at der fra Forsamlingen lød en Røst: »Anker Jensen er en Alvorsmand«. Saa var den Klokkerkylling afnakket.

Men at det at blive Klokke, var noget meget attraa værdigt, havde jeg forstaaet, og at Tanken om muligt at blive det, virkede paa en Regensianer som en manisk Besættelse. Da jeg kom herind at bo, opdagede jeg endvidere, at alle Regensianere under et Klokkervalg, var Genstand for en lignende Besættelse. Det er en Stemning, som i gamle Dage til Jul, naar der bagtes Kager og syedes Gaver i al Hemmelighed.

»Vore Stormænd ej mer ser vi rende

under Valget fra Gang til Gang«,

har Elmquist skrevet i en Udflyttersang, men ved alle de Klokkervalg, som jeg har oplevet, har der hvilet en mystisk og hed Stemning over alle. En Gang blev V.P. og jeg smidt ud fra Salen, da vi intetanende havde forvildet os derind, og der viste sig at være Generalforsamling. Saa snart Valget var forbi, er denne Besættelse med eet Slag veget fra alle Deltagerne, undertagen den valgte, og den nye Klokke er vedblevet at leve i en vis Ekstase, til stort Held for hans Virksomhed, der næsten kræver en saadan.

Som De har set af Bladet »Regensen«, har der i Løbet af de 75 Aar, Klokkeratet har bestaaet, været ialt 144 Klokkere paa Gaarden. Af dem har jeg oplevet de sidste halvhundrede, forøvrigt samme Tal som Jul. Lassen. Af

de 144 Klokkere har vi endnu godt 100 blandt os. I min Regenstid har jeg saaledes været under Halvdelen af de nulevende Klokkeres Herredømme. Jeg har et ikke ringe Materiale at grunde mine Erfaringer paa.

Nu er der ganske vist et Ord, som siger, at »ingen er en stor Mand over for sin Kammertjener«, men jeg maa dog hævde, at jeg altid har været godt tilfreds med mine Herrer. De kan nu heller ikke havde lidt saa forfærdeligt meget ved at beherske mig, for — paa en sørgelig Undtagelse nær — glæder de sig alle den Dag i Dag med alt ønskeligt Velbefindende. Og det er i hvert Fald et Punkt, hvorpaa ingen af mine Forængere kan konkurrere med mig.

Naar jeg lader Blikket glide hen over disse 50 Tyranners Række, kan det jo ikke være andet, end at den frembyder »demokratiske Højsletter og Lavlande«. De første, Højsletterne, samler sig navnlig om de store Begivenheder i Regensens Historie, Jubilæer og Kongebesøg, der ogsaa har kaldt de store Mænd frem. Nogle af disse var sig det ogsaa bevidst (se Pastor Holmstrups Udtalelse i »Regensen«: »Mit Klokke- omfattede den (for mig ialtfald) interessanteste Periode i hele Regensens Historie«); andre mødte med en uberettiget Ængstelse og Beskedenhed, som han der var Klokke ved den største Begivenhed i Løbet af de sidste 25 Aar, Regensjubilæet 1923, og spurgte mig, om det gik an, at han i sin Tale sagde, at »Kongens Nærværelse satte Kronen paa Værket«. Jeg beroligede ham, og det viste sig, at han ikke alene fik Mod til at sige dette, men voksede Dag for Dag under Forberedelserne og afslørede sig som en af Regensens allerbedste Klokkere.

Saaledes kan Begivenheder skabe Mænd, men Mænd kan ogsaa skabe Begivenheder. Det er ikke de daarligste Klokkere, som har gjort et ganske almindeligt Semester til en uforglemmelig Periode i de daværende Regensianeres Erindring. Vor Sangbog taler endnu derom gennem de Regensviser, som stammer fra Klokkere som Niels Møller, Elmquist, Ove Simonsen, Hakon Jørgensen, Bredsdorff og Kaj Munk. Klimaks i de sidste 25 Aars Klokke- rater danner maaske et saadant begivenhedsløst Semester, Kaj Munks. Det var i Sandhed uforglemmeligt! Naar jeg fra mit Vindue saa ham i Fugle- perspektiv i fuld Fart ud gennem Porten med Hovedet langt foran Benene, vidste jeg aldrig, hvad det trak op til, og det kunde gyse i mig. En Dag blev jeg ringet op af en meget højtstaaende Embedsmand, der fortalte mig, at Munk havde indbudt en endnu højerestaaende Personlighed til at komme ind paa Regensen til en Slobrokaften, og spurgte mig til Raads i sin Knibe. Da jeg nu vidste, at vi skulde have den Ære, at se vedkommende herinde faa Maaneder efter til Regensjubilæet, saa at Regensianerne nok skulde træffe ham, bestyrkedes jeg i min Opfattelse af, at to saa store Mænd var for meget til en Aften; hver af dem kunde magelig udfylde den for sig alene. — Det var i det hele taget et dejligt Semester, men det var anstrengende, og jeg tror nok, at da han sluttede, sagde vi allesammen: »Puh!«

Men hvorfor fordybe sig i de enkelte Klokke- rater, naar man, som jeg, ærligt maa indrømme, at jeg skylder dem alle Tak, hvad enten de var store

eller smaa? En Tak for hvert godt Sold og vellykket Slobrokaften her paa Salen. En endnu varmere Tak for, hvad der er foregaaet mellem Klokkerne og mig bag Kulisserne. Jeg har skrevet nogle Ord derom i »Regensen«, hvor De kan læse det. Snarere vil jeg pege paa, hvad Klokkeinstitutionen har betydet for Regensen som Helhed.

Jeg har allerede nævnt min Anelse om, at mange Regensianere paa et eller andet Tidspunkt har drømt den søde Drøm, at blive Klokke. Jeg vil sige, at det efter min Mening er en Hæder for Regensen, at de, man mærkede, lagde an herpaa, aldrig blev det. Man kan som bekendt studere til Rigsdagsmand, men ikke til Klokke. Men en virkelig Værdi for Regensen er den Kappelstrid ved et Klokkevalg mellem de to Kandidater og deres Hære, og den lune Underfundighed med Beluksninger, som Kampen giver Anledning til. Og dette fører os lige ind i Regensforeningerne, som vi alle betragter som en af de største Værdier for Regenslivet. Kampen om Klokkeaterne har været en Hovedfaktor ved Foreningernes Tilblivelse, lige fra »Pip«s i 1885. Hele den Regenspolitik, som er blevet skabt herved, er Regensens »Salt«. Uden Klokkegeneralforsamlingerne som Drivkraft vilde Regensen være et Tornerose-Slot. Klokkeinstitutionen er den Prins, som har vækket Prinsessen.

Da Klokkeateret fejrede sit 25 Aars Jubilæum, var det under urolige politiske Forhold herhjemme. Da det blev 50 Aar, faldt dette som nu under Krig. Men hvor forskellige var Forholdene ikke da fra nu? Den trykkende Stemning, vi nu har, naaedes jo ikke under Verdenskrigen. Naar 100 Aars Jubilæet kommer, vil mange af os, der er her i Aften, af naturlige Grunde ikke kunne deltage. Men lad os alle ønske Klokkeateret en lykkelig Udvikling i de næste 25 Aar, og at de, der samles 1965, maa kunne mødes paa en fri Regens i et frit Danmark.

Knud Fabricius.

Januar 1941

Prækandidaten

Knud Whitta Jørgensen køres i Trækvogn omkring Linden.

Viceprovstens Tale:

Vi fejrer iaften en Fest til Ære for *Klokkeratet* og *de gamle Klokkere*. Der er i den Anledning allerede ofret dem adskillig Virak og vil i Aftenens Løb antagelig blive ofret dem endnu mere. Inden denne Virak stiger dem altfor stærkt til Hovedet, skal jeg imidlertid tillade mig at pille lidt ved deres Storhed. Det er selvfølgelig rigtigt, hvad *Provsten* har paavist, at *Klokkeratet* i *Tidens Løb* siden sin *Start* er voxet i *Betydning*. Læser man hvad *Kaj Munk* udtaler om sit *Klokkerat*, faar man da ogsaa Indtryk af, at det at være *Regensens Klokker* omtrent er lige saa meget som at være *Stormogulen*, om ikke mere.

Ikke desto mindre er der — netop i *Munks Klokkerat* — et Skred, der betød, at et af de *Hædersherv*, der var *Klokkeren* betroet, er blevet ham frtaget. Det var, dengang jeg kom paa *Regensen*, overdraget *Klokkeren*, naar *Viceprovsten* havde *Ferie*, at efterse og trække *Kontroluret* op, dette sindrige Apparat, ved hvis *Hjælp* man sikrer sig, af *Nattevagten* er vaagen — i hvert *Fald tre Gange* om *Natten*. Da *Munk* skulde trække *Uret* op, trak han det den gale *Vej*, hvilket for *Regensen* medførte en *Udgift* paa halvhundrede *Kroner*, hvorefter det blev bestemt, at *Provsten* for *Fremtiden* overtog *Kontroluret*. Man kunde maaske heri se et Udslag af den *Originalitet* hos *Munk*, der viser sig i hans *Evne* til at sige det usædvanlige, det overraskende paa tværs af det banale og vedtagne. Men desværre kommer jeg her til at berøve ham en *Fjer*. *Originaliteten* tilhører nemlig *Regensen* og dets *Kontrolur*. Det skal nemlig trækkes op i modsat *Retning* af alle andre *Ure* i *Kristenheden*; og ved at *Munk* trak det op den »rigtige« *Vej*, blev det altsaa den forkerte.

Der er imidlertid ogsaa et andet Punkt, hvor en *Reduktion* af *Klokkera-*tets *Storhed* lader sig konstatere. Ser man paa de enkelte *Exemplarer* af den stolte *Klokkerrække*, faar man uvilkaarlig et Indtryk af, at de hver for sig har været noget enestaaende, et *Taarn* paa den flade *Mark*. I de senere *Aar* er imidlertid *Regensforeningerne* kommen til at spille en større *Rolle* i *Regenslivet* og ogsaa for *Klokkeren* end tidligere. Da jeg kom hertil, var der kun tre *Foreninger*; nu er der syv-otte. Mere og mere er *Klokkerens Forening* blevet det *Fundament*, han staar paa. Paa den ene *Side* er en *Forening* ikke noget uden *Klokkeren*, for saa vidt som den først anerkendes som *Forening*, naar den har haft *Klokker*; ja selvom den har bedt *Provsten* til *Kaffe*, hjælper det ikke; den er kun en sammenløbet *Hob*. Paa den anden *Side* er *Klokkeren* heller ikke noget uden sin *Forening*. Den maa hjælpe ham til *Gennemførelsen* af hans *Klokkerat* og dets *Fester*. Skulde der tidligere være *Bal*, dannedes en *Balkomité*, der valgtes blandt alle *Regensianerne*. At den ikke altid var til *Glæde* for *Viceprovsten*, har jeg hos min *Forgænger*, *Søren Skouboe*, fundet et *Vidnesbyrd* om. Han taler et *Sted* om »den *Vandalhorde*, der under *Navn* af *Balkomité*« havde huseret paa *Salen*. Nu er det *Klokkerforeningen*, der med *tvangsudskrevne Indflyttere* som *Medhjælp* maa bære *Slidet* med *Arrangementerne*.

Det forholder sig altsaa med disse Klokkerberømtheder som med de berømte Bjærgtinder: *Mont Blanc*, *Mont Everest* o. s. v., at en betydelig Del af den Højde, de gør sig til af at have i Forhold til Havets Overflade, faar de foræret af det Højland, de rejser sig fra.

Jeg har jo nu altsaa ikke kunnet dy mig for overfor Klokkerne at lade »Tvivlen komme lindt til Orde: er det rigtig stort, det store?« Men det gør ikke noget — i hvert Fald for mig. Naar jeg tænker tilbage paa »mine« Klokkere, er det nemlig ikke blot som Klokkere, jeg mindes dem, men tillige som Regensianere, jeg er kommen i særlig nær Berøring med og har lært at kende som Mennesker, jeg kom til at holde af og hilser som gamle Venner, hvergang jeg træffer dem. Skal jeg slutte med et Ønske, skal det være dette, at Regensens fremtidige Klokkere, hvad enten de nu bliver større eller mindre *Mont Blanc*'er, menneskeligt og regensammeratligt maa staa paa Højde med dem, jeg i Tidens Løb har lært at kende som Indehavere af denne Hæderspost.

O. Thune Jacobsen.

Klokkerens Tale:

Gennem Arkivstudier og mundtlig Overlevering har vi nuværende Regensianere modtaget et straalende Indtryk af Fortidens Beboere af den røde Gaard, og vi er mødt op til Festen bl. a. med Ønsket om at faa nogle af disse fantastiske Beretninger verificerede. Paa den anden Side er vel det, der har trukket de gamle Regensianere herind i Aften, — foruden naturligvis Ønsket om paany at færdes i de højtskattede Omgivelser fra den bedste Studentertid — en vis Nysgerrighed efter at erfare, om der endnu var en Rest af gammel nordisk Heltekraft tilbage. I Aften har hver Generation Lejlighed til at bidrage til Festen med det, der er karakteristisk for den, — og jeg er ikke i Tvivl om, at vor Samhørighed herved vil være tydelig for enhver.

Vi nuværende Regensianere staar i stor Taknemmelighed til de gamle Regensianere, fordi de, paa Trods af de vanskelige Forhold, har haft Mod til at arrangere denne Jubilæumsfest. Som Regensens nuværende Klokker vil jeg gerne specielt takke dem for den smukke Kirkebog, som i Dag er blevet overrakt mig. Jeg haaber, at fremtidige Klokkere vil føle det som en kær Pligt heri med bevingede Ord at udødeliggøre Regenslivet til Glæde for kommende Generationer.

Svend Brint-Nielsen,

Klokkerlisten.

I sidste Nr. af »Regensen« bragte vi en Fortegnelse over Regensens Klokkere i de svundne 75 Aar. Det har vist sig, at *J. C. E. Rosman*, der var Klokker Januar 1922—Marts 1922, ikke var kommet med. Han faar altsaa Nr. 103, og alle de følgende forskydes et Nr. fremefter.

Regenshistorier:

Da jeg var Klokke!

(Fortsættelse fra forrige Nr. af Bladet.)

Som Hofs første Klokke vilde det vel være rimeligt, om jeg ved denne Lejlighed berettede om det berømmelige Valgslag den 11. Marts 1937, som førte til Hofs Sejr. Dette Slag var imidlertid af saa store Dimensioner, at jeg af Pladshensyn mener at maatte afstaa fra en Beretning derom. Derimod havde vi i Hof paa et lidt senere Tidspunkt nogle meget exclusive Selskaber, de saakaldte P.Selskaber, hvis Historie er værd at omtale. Lang var disse Selskabers Levetid ikke, men desto mere glørværdig.

Vi var 3, P.Manden, Thomas og jeg, som paa et vist Tidspunkt besluttede at genoptage vore Studier ved Universitetet. Vi saa os da nødsaget til, meget mod vor Sædvane, at staa op allerede midt om Natten, da vore Forelæsninger og Manuduktioner tog deres Begyndelse Kl. 9. Da vi, før vi kunde begynde Dagens Gerning, maatte have Morgenkaffe, stiftede vi det første P.Selskab, hvis Formaal var at producere og inhalere P.Kaffe Kl. halv ni slet. Producenten var til enhver Tid Præsident i Selskabet, og da ingen godvillig ønskede at være Producent to Dage i Træk, gik ogsaa Præsidentværdigheden paa Omgang. Imod vor Forventning lykkedes det os at betvinge vor Natur, og Selskabet startede. Det følger af Sagens Natur, at Kaffedrikningen foregik i absolut Tavshed, dels paa Grund af Handlingens Hellighed, dels paa Grund af den for Mennesker naturlige Utilpashed ved at være oppe paa dette Tidspunkt. Da vi saaledes ikke om Morgen kunde drøfte Selskabets indre Organisation eller dets Forhold til fremmede Magter, maatte vi hver Aften Kl. 12 afholde Plenarmøde for at drøfte Problemerne og glæde os over vort udmærkede P.Selskab. Problemerne viste sig snart at blive kæmpemæssige, og Møderne trak ud. Snart viste det sig nemlig, at P.Manden hver Fredag skulde foretage Øvelser i det italienske Sprog allerede Kl. 8 og saaledes var forhindret i at møde. Da Selskabets eneste Lov jo var: P.Kaffedrikning Kl. halv ni slet — hvilket Tidspunkt forøvrigt hurtigt fik Betegnelsen P.Tid, saaledes at Døgnet's øvrige Timer betegnedes som saa og saa mange Timer før og efter P.Tid —, var det jo indlysende, at Selskabet ikke kunde fungere om Fredagen, hvorfor Selskabet maatte suspenderes denne Dag. Efter nogle Dages Diskussion naaedes der dog Enighed om at stifte et nyt Selskab, kaldet P. 2 — det gamle fik Navnet P.1 — hvilket Selskab skulde sørge for Morgenkaffes Drikning om Fredagen Kl. 8. I dette Selskab blev det dog nødvendigt at lade P.Manden være stadig Producent og Præsident, da intet andet Medlem kunde komme op betids nok til at forestaa Produktionen. Ret hurtigt indtraf nu det, at P.Mandens Fredagsøvelser en Dag blev suspenderet, og vi kom derved i en pinlig Situation, thi P.1 inhalerede ikke Kaffe om Fredagen, og P.2 inhalerede Kaffe Fredag Kl. 8, og da vi nu for en enkelt Gang skulde indtage Kaffe Fredag Kl. halv ni, maatte P.3 startes. Senere opstod endnu flere P.Selskaber, og saaledes lykkedes det for os at faa vor daglige Kaffe. Men mange andre Problemer havde vi. Det hændte, naar et af Medlemmerne sov for længe, at Producenten

ved Eder og høje Raab i Gaaræ søgte at gøre den sovende opmærksom paa, at P.Tiden var inde. Disse Raab skurrede i Ørene paa fjendtligsindede Personer, og Strid opstod deraf. Naturligvis hændte det ogsaa, at den menneskelige Natur var for stærk, og Medlemmet trods Paakaldelse forblev i sin Seng. Da Selskabet ikke kunde eksistere med to Medlemmer, maatte vi saa om Aftenen træde sammen og godkende, at P.Selskabet for en Dag havde været suspenderet.

Selskaberne fik Efterlignere, og Folk søgte Optagelse, og vi maatte derfor vedtage, at P.Selskabs-Institutionen kun bestod i og ved os 3 Medlemmer, og saaledes døde med den første af os. Hvis derfor nogen vil paastaa, at der stadig eksisterer P.Selskaber paa Gaaræ, da er det vitterligt Løgn, thi P.Selskaberne er døde og henfarne. *Marinus Harbo Poulsen.*

En Beretning om hvordan Thomas H. besteg Gaaræ Mure.

En stor Regensianer var Thomas H. Vældig var hans aandelige og ølmæssige Kraft. Han hyldede Princippet: Regens for sig og Kvinder for sig. Som Følge heraf førte han sig altid frem ved Baller og Fester i ensom Majestæt, og Resultatet var altid det samme, nemlig en svær Rus. En Nat efter et Bal, hvor Thomas's Rus var af det sædvanlige store Omfang, vilde han, da Ballet var sket og Folk gaaet til Ro, føre sig til sit Værelse 8×2 . Opfyldt af salig Forventning ved Tanken om snart at kunne henlægge sit trætte Legeme paa sit dertil indrettede og i Forvejen opredte Leje, førte han sig frem til en Dør, stak Nøglen i og drejede rundt med det Resultat, at Nøglen knækkede og Halvdelen forblev siddende i Hullet. Vred blev Thomas H. og svor over, at denne hans Dør ej vilde være ham til Vilje, men klare var hans Tanker som Følge af den megen Druk, og han indsaa derfor hurtigt, at kunde han ikke komme ind gennem den ene Aabning, kunde han vel komme ind gennem den anden. Tilmed var det saa heldigt, at et Vindue stod aabent. Beslutsomt gik han da ud i Gaaræ Gaard, hvor han ved Hjælp af de paa Muren værende Vinranker kravlede op og ind ad Vinduet til 8×2 . Da han saaledes havde overvundet Vanskelighederne, aftog han hurtigt Tøjet og gik i Seng, idet han dog i Skyndingen tog Benklæderne til Pyjamas'en paa Overkroppen med Armene ind gennem Benene. Dette er dog naturligvis mindre væsentligt. Dagen efter, hen paa Eftermiddagen, da Folk igen var kommet op, besluttede et Par venligtsindede Personer at undersøge Thomas's Tilstand for saa samtidig at forsøge at faa ham til at producere Kaffe. De trængte sig derefter uden nogen Vanskelighed ind paa 8×2 , hvor det lykkedes at kalde den sovende Thomas nogenlunde til Live. Idet han vaagnede op, bemærkede han til de tilstedeværende: »I kan ikke komme ind paa mit locum, thi jeg har brækket den forbandede Nøgle i Hullet.« Da een dertil, som rimeligt er, bemærkede, at de jo dog ikke des mindre var kommet ind, undredes Thomas H. svarligen over dette Mysterium. Han stod da op og undersøgte Sagen, hvorved det viste sig, at der i Døren til 8×3 sad Halvdelen af en brudten Nøgle. Døren til 8×2 havde overhovedet ikke været laaset.

Marinus Harbo Poulsen,

Regensianersamfundet.

Generalforsamlingen.

Den ordinære Generalforsamling holdtes paa Regensen Lørdag d. 30. November 1940. I Forvejen var en hel Del af Medlemmerne efter Aftale stimlet sammen paa »Botanique« for at fortære Bøf i Flok.

Efter at Formanden havde budt velkommen blev Dommer Thygesen valgt til Dirigent; hans Hverv blev let, da han hurtig blev Offer for et rask lille Kup, hvorefter Dirigentposten blev overtaget af Dr. Blegvad. Formanden aflagde en indholdsrig Beretning, i hvilken han særlig dvælede ved *Klokkerjubilæums-Festens* vellykkede Forløb og Vanskelighederne ved *Spilleaftnernes* Gennemførelse. Det fine Regnskab, af hvilket en Oversigt er aftrykt nedenfor, blev forelagt af Kassereren.

Alle Valg var Genvalg med Undtagelse af, at Dr. Blegvad nyvalgtes til den ene Revisor i Stedet for Morten Løkkegaard.

Bladet »Regensen«.

Det store Klokke nummer vakte Opmærksomhed baade blandt gamle og nuværende Regensianere paa Grund af sit rige regenshistoriske Indhold. Redaktøren beder alle Bidragyderne blandt de gamle Klokke modtage Bladets bedste Tak for den Beredvillighed, hvormed de fulgte Opfordringen til at indsende en lille Historie eller Beretning fra deres Klokke-tid. Skulde de komme i Tanker om mere i Fremtiden, vil Bladet altid staa dem aabent.

Desværre bevirkede det uforudset store Stof, at Trykningen — for at Bladet kunde komme ud rettidigt, d. v. s. inden Festen — maatte ske i stor Hast, hvorved en Korrektur faldt bort. Redaktionen beklager, at enkelte Indlæg derfor ikke blev helt rensat for Trykfejl.

Regnskabsoversigt.

1. September 1939 til 31. August 1940.

I N D T Æ G T		U D G I F T	
Beholdning ifølge Regnskabet for		Generalforsamlingen d. 28/11 1939	107.75
Aaret 1838—39	3758.50	Spilleaftenerne	176.45
Kontingent	1028.00	Bladet »Regensen«	444.35
Renter	114.50	Diverse Udgifter	196.70
Indtægt ialt	<u>4901.00</u>	Udgift ialt	<u>925.25</u>
Indtægt		4901.00	
Udgift		925.25	
Beholdning til næste Aar		<u>3975.75</u>	

København, den 16. September 1940.

Oluf Petersen

Fra Regensen.

Jubilæums- og Vinterklokkeratet 1940—41.

Den 12' September afholdtes den ordinære Generalforsamling; Uglen og Hof maatte atter bide i Græsset, — de øvrige Foreninger + Sammen slutningen »Styx« besatte Embederne med undertegnede Conventual som Klokke.

Klokkeratet har været noget præget af Fred og Fordragelighed. Den spændte Verdenssituation og vort eget Lands Fremtid har i højere Grad interesseret Regensianerne.

Vore Fester har vi haft, — og jeg kan roligt paastaa, at de har været vellykkede alle. De har ikke været præget af den tidligere saa velkendte Overdaadighed, men den har aabenbart ikke været nødvendig for at opnaa Succes. De fleste har vel følt det som en Befrielse for en Aften at kaste Alvoren over Bord og lade Smil og Kaadhed herske.

Høstballet i September fik stor Deltagelse. Der var en pragtfuld Stemning paa Salen efter Frokostpausen. Regensianerne og deres Piger havde opsparet en vældig Danseenergi, men man maa heller ikke glemme, at der ikke havde været Regensbal siden Fastelavnsballet. I samme Maaned spillede vi den traditionelle Fodboldkamp mod Studentergaarden, — vi tabte 1—3, men til Gengæld havde vi et glimrende Sold i Bibliotheket bagefter, — vi døjede med at faa Gæsterne til at gaa igen.

Den 12. Oktober naaede vi dette Klokkerats Højdepunkt: Jubilæumsfesten med de gamle Regensianere. At den blev en stor Succes, fremgaar af Beskrivelsen andetsteds her i Bladet. At enkelte af Talerne — deriblandt navnlig min egen — druknede totalt i den Larm, som et Par Regensforeninger bevidst og ubevidst frembragte, betragtes af nogle som et væsentlig Bidrag til Succes'en!!

I November havde vi Indflyttergilde med Revy. Middagen blev som sædvanlig indtaget paa Spisestuerne, — men paa Grund af Mørklægning og Forbudet mod Sammenstimlen maatte vi opgive det ellers saa festlige Optog med kulørte Lamper og stemningsfuld Sang og i Stedet gruppevis liste tilbage til Regensen. Og her løb saa Revyen af Stabelen. Da der ikke i Aar kunde gives Tilladelse til Punchesold, søgte vi at bøde herpaa ved at gøre Revyen saa festlig som muligt, bl. a. ved ogsaa at lægge Vægt paa det ydre, — vi havde anskaffet et ikke ringe Antal Kostymer fra Hildebrandt. Det blev af gamle Regensianere paastaaet, at vi havde præsteret den bedste Revy i de sidste 5 Aar.

I Juleballet deltog over 50 Par. Underholdningen blev besørget af »Den Gyldenblonde«, — og der blev lanceret en til denne Lejlighed komponeret Regensvals.

Fastelavnsballet fandt Sted d. 14. Februar, og den 10. Marts sluttedes af med V. P. Auktion.

Valget har dennegang været det mest spændende i Mands Minde; enhver var indtil Afstemningen uvidende om Udfaldet, idet man oplevede to helt jævnbyrdige Koalitioners Kamp om Embederne. Bølgerne gik højt, — det endte med, at stud. med. Jacob Øster fra Uglen blev Klokke (48 + 1 (?) kontra 48!!) De øvrige Embeder fordeltes nogenlunde lige til alles Tilfredshed. Kun »Styx« sneg sig bort fra Salen med en skuffet Klokkekandidat i Maven.

Svend Brint-Nielsen,

1910

*Regensianere
lærer, hvordan en Brandbombe slukkes.*

Dommer *Anders Peter Larsen*, Kronborg vestre Birk [1893—96] har taget sin Afsked fra d. 31. Jan. 1941.

Dommer *Jens Peter Rosenmeier*, Hobro [1892—95] har taget sin Afsked fra d. 31. Okt. 1940.

Rektor *Julius Nielsen*, Metropolitanskolen [1895—97] er afgaaet ved Døden d. 7. Sept. 1940.

Fhv. Lektor *Aage F. Aarsdal*, Nykøbing F. [1900—02] er afgaaet ved Døden.

Sognepræst *V. H. D. Jensen*, Magleby, Stevns [1900—02] har taget sin Afsked fra d. 30. Sept. 1940.

Direktør *Rasmus Holst Andersen*, Dansk Sojakagefabrik [1906—09] er udnævnt til Ridder af Dannebrog d. 18. Okt. 1940.

Sparekassedirektør *C. F. Andersen*, Hillerød [19] er udnævnt til Ridder af Dannebrog d. 4. Okt. 1940.

Læge *Julius Larsen*, Høng [1908—13] er afgaaet ved Døden d. 10. Sept. 1940.

Kriminaldommer *Svend Volkersen*, Viborg [1909—10] er udnævnt til Dommer i Kronborg vestre Birk, Helsing, fra d. 1. Marts 1941.

Sognepræst *Anker Moos*, Raarup [1913—15] er udnævnt til Provst for Bjerre og Hatting Herreder fra d. 12. Juni 1940.

Amtslæge *H. A. Bendix-Poulsen*, Aalborg [1913—16] er udnævnt til Ridder af Dannebrog d. 18. Dec. 1940.

Overintendant *C. O. S. Lehmann* [1914—15] er udnævnt til Ridder af Dannebrog d. 28. Maj 1940.

Amtmand *Hans M. Egedorf*, Thisted [1915—17] er udnævnt til Dannebrogsmænd d. 24. Jan. 1941.

Sognepræst *Charles Nedermark*, Glostrup [1915—17] er udnævnt til Provst for Smørum Herred d. 1. Nov. 1940.

Kontorchef *Hans Peter Bonde*, Skattedepartementet [1916—18] er udnævnt til Ridder af Dannebrog d. 21. Maj 1940.

Dommerfuldmægtig *Jens Anton Sophus Nielsen*, Odense [1916—17] er udnævnt til Dommer i Hobro fra d. 1. Nov. 1940.

Ekspeditionssekretær *Christian Strøm*, Skattedepartementet [1916—18] er udnævnt til Kontorchef smstds. fra d. 1. Jan. 1941.

Legationssekretær *Emil Torp-Pedersen* [1916—18] er udnævnt til Legationsraad i Stockholm, Oktober 1940.

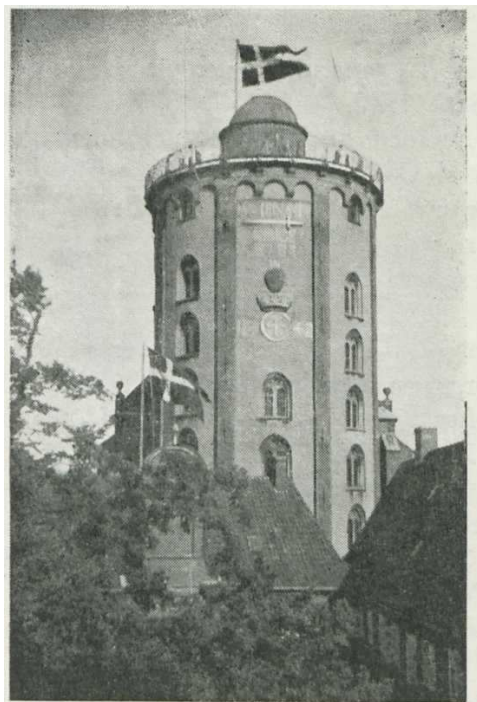
Læge *H. R. Krogsgaard* [1917—19] blev i August 1939 valgt til Formand for Den alm. danske Lægeforenings Attestudvalg.

Dommerfuldmægtig *Hugo H. V. Christensen* [1917—18] er udnævnt til Dommer ved Vestre Landsret, Viborg fra d. 1. Aug. 1940.

Politifuldmægtig *Niels S. Schmidt*, Fredericia [1919—21] er udnævnt til Politimester i Vejle fra 1. Juni 1940.

Professor *Jens Peter Andreas Skautrup*, Aarhus [1919—21] er udnævnt til Ridder af Dannebrog d. 2. Sept. 1940.

Viceprovst paa Regensen, Dr. theol. *Otto Ludvig Thune Jacobsen* er udnævnt til Dannebrogsmænd d. 6. Marts 1941.

*Regensen og Rundetaarn
i Fesdragt paa Christian X's 70 Aars Fødselsdag.*

Udgivet af *Regensianersamfundet*.

HARTVEL BOGTRYK 1:5

Redigeret af Museumsinspektør *Jørgen Paulsen*, Frederiksborg Slot.